

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720202172
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1720202172.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Moyzesova 2, Pezinok, dieťa rodičov – matka: B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, zastúpená advokátkou JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, a otec: A. E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom F. B. XXX, zastúpený spoločnosťou Consilior Iuris, s.r.o., so sídlom Radlinského 51, Bratislava – mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 47231157, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/186/2020-326 zo dňa 11.10.2022 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti
p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 11.10.2022 č.k. 12P/186/2020-326 výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 300 eur na sumu 480 eur mesačne, počnúc dňom 1.2.2021, ktorú bol otec zaviazaný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Výrokom II. rozhodol o zročnom výživnom tak, že otcovi ho uložil zaplatiť za obdobie od 1.2.2021 do 30.9.2022 v sume 180 eur jednorazovo do 15.11.2022 k rukám matky. Výrokom III. súd prvej inštancie vo zvyšku návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 zo dňa 15.5.2014 v časti o výživnom na maloletú (výrok IV.). O trovách konania bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie tak, že žiadnemu z účastníkov nebola náhrada trov konania priznaná (výrok V.).

2.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona o rodine, ako aj čl. 5 zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti návrhu matky. Konštatoval, že naposledy bolo o výživnom na maloletú A. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 zo dňa 15.5.2014, kedy bola maloletá na základe uzavretej rodičovskej dohody zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súčasne bola otcovi maloletej uložená povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej sumou 300 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku na vinkulovaný účet maloletej. V čase rozhodnutia súdu bola matka maloletej rozvedená, pričom z predchádzajúceho manželstva mala vyživovaciu povinnosť v tom čase k maloletej G. C., nar. XX.XX.XXXX, táto bola zverená na čas po rozvoде do jej starostlivosti a biologický otec na jej výživu prispieval sumou 140 eur mesačne. Vtedy bola zamestnaná ako zdravotná

sestra a administratívny pracovník v obchodnej spoločnosti G., B.. H. s netto príjmom 441,32 eur mesačne a poberala rodinné prídavky na dve deti. Maloletá A. mala v tom čase 3 roky, navštevovala materskú školu, ďalej anglický krúžok, plavecký a lyžiarsky kurz, pričom priemerné mesačné výdavky matka vyčíslila na maloletú na cca 300-400 eur.

3.

Otec maloletej bol v tom čase slobodný, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal, bol zamestnaný ako manažér farmaceutickej firmy I., B., jeho mesačný netto príjem predstavoval za rok 2013 sumu 3.865,72 eur. Okrem toho mal v tom čase príjem z prenájmu jednoizbového bytu v B. vo výške 150 eur netto mesačne, mesačné výdavky na bývanie mal cca 250 eur, nemal žiadne úvery a ani pôžičky, pre osobné účely využíval služobné motorové vozidlo a bol vlastníkom stavebného pozemku v obci I..

4.

Súd prvej inštancie konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom, od ktorého uplynula doba vyše ôsmich rokov došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ako aj jej rodičov. V čase rozhodovania prvoinštančného súdu mala maloletá 11 a pol roka, navštevovala 6. ročník základnej školy, pričom jej priemerné mesačné výdavky podľa tvrdení matky predstavujú sumu 870 eur mesačne (špecifikácia viď. bod 6 rozsudku súdu prvej inštancie).

5.

Pokiaľ ide o matku maloletej, tak táto od poslednej úpravy výživného nezmenila svoj osobný stav, je rozvedená. Okrem maloletej už nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, nakoľko plnoletá dcéra matky sa osamostatnila, študuje na vysokej škole a pracuje. Matka maloletej je zamestnaná ako profesionálny rodič v Centre pre deti a rodiny I., jej priemerný mesačný netto príjem za rok 2021 bol 919,81 eur a za rok 2022 976,16 eur a okrem toho pobera rodinné prídavky na maloletú. S maloletou býva v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníčkou v jednej polovici. Matka vyplatila svojej sestre spoluvlastnícky podiel na dome vo výške 30.000 eur z hypotéky, ktorú si zobrala v roku 2014 vo výške 50.000 eur, pričom mesačné splátky v súvislosti s hypotékou platí vo výške 238 eur. Uviedla, že sa jedná o dvojpodlažný rodinný dom, keď s maloletou užíva vrchné poschodie a v spodnej časti býva jej matka. Okrem toho v tomto dome býva aj chovanec, ktorého má matka maloletej v starostlivosti ako profesionálna matka. Poukázala na to, že jej mesačné výdavky na prevádzku rodinného domu predstavuje elektrika 82,70 eur, plyn 86,90 eur, 19,52 eur voda, vývoz žumpy 55 eur mesačne, 4,64 eur koncesionárske poplatky, 10,87 eur vývoz odpadu, 1,93 eur domová daň, poistenie 15,13 eur a 29 eur televízia a internet. Okrem rodinného domu matka maloletej vlastní aj dvojgársónku v I., ktorá nie je zaťažovaná hypotékou a v súčasnosti v nej býva plnoletá dcéra matky. V roku 2014 matka predmetný byt prenajímala a zisk z nájomného v čistom predstavoval 130 eur mesačne. V súčasnej dobe všetky poplatky spojené s prevádzkou tohto bytu platí dcéra. Matka maloletej je vlastníčkou osobného motorového vozidla, ktoré kúpila za 5.000 eur.

6.

Otec maloletej od poslednej úpravy výživného nezmenil svoj osobný stav, je slobodný, pričom mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému J. E. B., nar. XX.X.XXXX. Žije so svojou terajšou partnerkou v spoločnej domácnosti od roku 2020, ktorá je na materskej dovolenke a pred nástupom na materskú dovolenku bola zamestnaná s mesačným príjmom 1.100 eur. Býva spoločne s rodinou v F. B. v jeho rodinnom dome, pričom výdavky na prevádzku rodinného domu predstavujú 220 eur. Okrem toho je vlastníkom dvojizbového bytu v I., ktorý neprenajíma z dôvodu, že keď sa zdržiava v I., tak v ňom býva. Pri byte je samostatná garáž, ktorú taktiež neprenajíma. V roku 2015-2016 predal byt v B. za cca 56.000 eur a za získané finančné prostriedky kúpil dvojizbový byt v I.. Otec maloletej je ešte spoluvlastníkom v 1/5 bungalovu v E., pričom dom vlastní jeho partnerka v podiele 4/5. Tento dom prenajímajú, pričom nájomné predstavuje sumu 750 eur mesačne, pričom po odpočítaní poplatkov zostane z nájomného zisk vo výške cca 150 eur mesačne. Ide o bungalov, ktorý si zakúpila jeho partnerka na hypotéku a on je spoluručiteľom úveru. Otec maloletej žiadne pôžičky ani úvery nemá a úspory má v hodnote cca 10.000 eur. V súčasnosti dosahuje netto mesačný príjem vo výške 4.103 eur, pracuje ako odborný poradca – medicínsky poradca v rovnakej spoločnosti, ako v čase poslednej úpravy výživného.

7.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb maloletej, keď ich rozsah je rôzny. Prihliadal taktiež na vek maloletej, jej zdravotný stav, nadanie, ako aj záujmy a tiež aj na reálne možnosti

a schopnosti oboch rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. V tejto súvislosti uviedol, že medzi týmito dvoma kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletých detí a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Zo strany súdu prvej inštancie bolo pozitívne hodnotené, že otec javí o maloletú úprimný záujem a že nad rámec výživného zakupuje maloletej darčeky, trávajú spolu dovolenky a prázdniny. U matky maloletej bola zohľadnená ďalej osobná starostlivosť o maloletú ako aj na výkon práce, ktorý matka realizuje v pozícii profesionálneho rodiča, ktorá je z celospoločenského významu dôležitá, avšak v menšej miere honorovaná (976,16 eur mesačne). Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že otec maloletej je schopný platiť zvýšené výživné vo výške 480 eur mesačne, čo mu zodpovedá aj jeho príjem vo výške 4.100 eur mesačne netto a okrem toho je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, čo možno konštatovať aj vo vzťahu k matke.

8.

Pokiaľ ide o výšku zročného výživného, tak toto predstavuje za obdobie od 1.2.2021 (od tejto doby matka požadovala zvýšenie výživného na maloletú) do 30.9.2022 sumu vo výške 180 eur, ktoré súd prvej inštancie uložil otcovi zaplatiť jednorazovo do 15.11.2022, a to s poukazom na jednak výšku zročného výživného, ďalej jeho príjem a ako aj prednostný a spotrebný charakter výživného. Táto výška zročného výživného bola v podstate na pojednávaní zhodne zo strany účastníkov konania odsúhlasená, keď je nesporné, že otec od 1.2.2021 do augusta 2022 platil výživné na maloletú v sume 480 eur mesačne a od doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave za mesiac september 2022 uhradil sumu 300 eur, čím otcovi vznikol dlh na zročnom výživnom vo výške 180 eur v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie.

9.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec, žiadajúc jeho zvýšenie z doterajšej sumy 300 eur na sumu 350 eur mesačne počnúc dňom 1.2.2021. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko určené výživné je neprimerane vysoké a neodráža výšku odôvodnených potrieb maloletej a tiež ani pomery na strane matky maloletej. Mal za to, že základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Tvrdil, že matkou predložené náklady na maloletú neodôvodňujú určenie vyživovacej povinnosti k maloletej vo výške 480 eur mesačne s prihliadnutím na skutočnosť, že otec maloletej vytvára úspory sumou 300 eur mesačne, čím sa maloletá rovnako podieľa na životnej úrovni otca, t.j. výživné spolu predstavuje sumu 780 eur mesačne. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyrovnal so skutočnosťou, že matka nadstavila maloletej vysoký životný štandard, táto navštevuje viacero nákladných krúžkov, ako je napr. jazdenie na koni alebo karate. Poukázal na to, že na jednej strane matka v konaní deklaruje odôvodnenosť zvýšených nákladov na maloletú z dôvodu jej ortopedických problémov s nohou a na druhej strane matkou zvolená krúžková činnosť nie je pre zdravotný stav u maloletej podľa neho vhodná. Tvrdil, že výživné voči maloletej bolo už v jej útlom veku nastavené v nadštandardnej výške. Okrem toho v súčasnej dobe sa pomery na strane matky maloletej zmenili, keď táto dosahuje príjem 979,16 eur, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, nakoľko jej plnoletá dcéra je schopná sa sama živiť a popri tom študuje v Zlíne. V tejto súvislosti poukázal na to, že dvojgársónku, ktorej výlučnou vlastníčkou je matka maloletej a ktorá sa nachádza v I., táto nie je zo strany plnoletej dcéry užívaná za účelom návštevy školy a preto mal za to, aby súd pri určení príjmov matky vzal do úvahy aj prípadnú výšku predpokladaného príjmu z prenájmu z tejto nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že matka od posledného rozhodovania o výživnom nadobudla do podielového vlastníctva o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 rodinný dom, čím sa jej zvýšila životná úroveň. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa zamerlal výlučne na posudzovanie pomerov a schopností na jeho strane, pričom opomenul rovnako posudzovať aj pomery, schopnosti a možnosti na strane matky maloletej a tiež odôvodnenosť nákladov maloletej uvádzaných matkou. V závere svojho odvolania poukázal na to, že pri určení výšky výživného je potrebné prioritne posúdiť rozsah a charakter potrieb dieťaťa, pričom k prvotným odôvodneným potrebám dieťaťa patrí právo na uspokojovanie potrieb s výživou, stabilizáciou, či udržiavaním priaznivého zdravotného stavu, ošatením, hygienou, výchovou a vzdelávaním, prípravou na povolanie. V tejto súvislosti však zdôraznil, že tieto potreby maloletého dieťaťa musia byť vždy odôvodnené a odôvodnené sú vtedy, ak slúžia na uspokojovanie všetkých základných nákladov dieťaťa. Zvýšené výživné zo strany súdu prvej inštancie považoval za neprimerané, keď maloletá nemá zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom a tiež neštuduje ani na škole, ktorá by vyžadovala zvýšené náklady.

10.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj matka, v časti výrokov I., II. a III., pričom žiadala ich zmeniť tak, že súd zvýši vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 300 eur na 550 eur mesačne počnúc dňom 1.2.2021 a v závislosti od zvýšenia vyživovacej povinnosti zmení aj výrok o zročnom výživnom za obdobie od 1.2.2021 do rozhodnutia odvolacieho súdu. Poukázala na to, že jednotlivé výdavky v súvislosti s maloletou náležitým spôsobom špecifikovala a aj listinne podložila, pričom sa jedná o reálne výdavky, ktoré dosahujú mesačne sumu vo výške minimálne 900 eur a viac. Okrem toho poukázala na zdražovanie, ako aj infláciu v roku 2022, ktorá sa priblížila k 15%. Zdôraznila, že maloletá má veľa záujmov, navštevuje viacero krúžkov podľa svojich želaní a predstáv, pričom ide o z jej strany zmysluplne vyplnený voľný čas, nakoľko si rozvíja zručnosť, pohybovú aktivitu, ktorá napomáha jej zdravotnému životnému štýlu. Taktiež poukázala na majetkové pomery v čase posledného rozhodovania o výživnom, kedy otec maloletej vlastnil rodinný dom a jednoizbový byt v B.. V súčasnosti sú jeho majetkové pomery na vyššej úrovni, pretože je vlastníkom rodinného domu v F. B. s garážou a altánkom, vlastní dvojizbový byt v lukratívnej lokalite I. – E.. Okrem toho je spoluvlastníkom rodinného domu v E. v podiele 1/5, vlastní aj garáž pri byte v I. a tiež aj je výlučným vlastníkom stavebného pozemku v obci I. A. F., ktorého hodnota môže byť minimálne 80.000 eur. Znamená to, že životná úroveň otca ako aj jeho majetok je nadštandardný, pričom okrem spoluvlastníckeho podielu k rodinnému domu v E. je všetok uvedený majetok úverovo nezaťažený.

11.

Kolízny opatrovník žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

12.

Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) a dospel k záveru, že odvolanie tak otca, ako aj matky nie je dôvodné.

13.

Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej správny právny záver. V odvolaní tak otec ako aj matka neuviedli žiadne relevantné dôvody, ktoré by zakladali zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti.

14.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takúto zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby dieťaťa ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15.

V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu na zvýšenie výživného zo strany matky z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej A. v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 zo dňa 15.5.2014. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné k veci uviesť, že v zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

16.

Odvolací súd tiež uvádza, že dieťa má zo zákona právo na výživu, čo znamená, že rodičia majú voči svojmu dieťaťu explicitne uloženú povinnosť splniť ich zákonnú vyživovaciu povinnosť. Základnými podmienkami, od ktorých sa výška vyživovacej povinnosti rodičov na deti posudzuje, sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča a odôvodnené potreby dieťaťa, pričom dieťaťu zákon priznáva právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné, ktoré poskytuje povinný rodič slúži výlučne na uspokojenie základných potrieb maloletých detí, ktorými sú ošatenie, bývanie, kultúra, vzdelávanie, športové a rekreačné potreby, prípadne aj iné odôvodnené potreby, ktoré sú nevyhnutné pre zdravý telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie sa v spoločnosti a v živote. Z tohto dôvodu je potrebné chápať, že výživné nie je určené rodičovi, ktorému boli deti zverené do starostlivosti a že toto má spotrebný charakter.

17.

Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca rozhodované rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 dňa 15.5.2014, pričom bola schválená rodičovská dohoda, v rámci ktorej bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať jej majetok sú oprávnení obaja rodičia. Pokiaľ ide o výšku výživného, tak otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 300 eur mesačne a na tvorbu úspor bol zaviazaný prispievať sumou 300 eur mesačne. Predmetné rozhodnutie bolo stručne odôvodnené, nakoľko účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku vzdali opravného prostriedku.

18.

Prvoinštančný súd porovnával zmenu pomerov tak na strane maloletej ako aj na strane rodičov, pričom zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletej, ktorá v čase poslednej úpravy výživného navštevovala Materskú školu, v tom čase mala vek 3 roky a v súčasnosti už navštevuje 6. ročník základnej školy (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), v širšom rozsahu sa začala venovať záujmovej ako aj športovej činnosti, čím sa aj zvýšili výdavky na tieto jej činnosti. Tiež je potrebné zdôrazniť, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynula doba vyše ôsmich rokov, počas ktorej došlo na strane maloletej k významnej zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného s ohľadom na jej vek, prirodzený rast, zvýšené náklady v súvislosti so záujmovými činnosťami. Taktiež je potrebné uviesť, že pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania, stravovania, zdravotnej starostlivosti, školských a mimoškolských aktivít ako aj ďalších mimoriadnych výdavkov. Uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne, pričom súd pri ustálení výšky nákladov na stravu, ošatenie, hygienické potreby vychádza zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku dieťaťa.

19.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dôvodne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 300 eur na 480 eur mesačne, a to počnúc odo dňa 1.2.2021, pričom zároveň zmenil predchádzajúce rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca, a to rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 zo dňa 15.5.2014 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca. Vzhľadom k tomu, že matka maloletej požadovala výživné vo výške 750 eur mesačne, tak súd prvej inštancie vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ ide o zročné výživné na maloletú, ktoré predstavuje za obdobie od 1.2.2021 do 30.9.2022 sumu vo výške 180 eur tak súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť toto zročné výživné zaplatiť otcovi jednorazovo do 15.11.2022 k rukám matky. Prvoinštančný súd skúmal zmenu pomerov, ktorú vzhliadol tak na strane maloletej, ako aj na strane rodičov, keďže u maloletej sa v porovnaní s rokom 2014 podstatne zvýšili potreby v súvislosti so školskou dochádzkou a tiež mimoškolskou činnosťou, ale aj potreby na ošatenie, obuv, stravu a pod.. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletá navštevovala 6. ročník Základnej školy, nosí okuliare, potrebuje ortopedické vložky, venuje sa viacerým záujmovým krúžkom a športovej činnosti. Matka aktuálne poberá príjem vo výške 976,16 eur mesačne, odpadla jej jedna vyživovacia povinnosť, toho času už k plnoletej a zárobkovo činnnej dcére G. C., jej osobný stav sa nezmenil. Pokiaľ ide o otca maloletej, tak tomuto pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, a to k maloletému J. E. B., nar. XX.X.XXXX. K zmene jeho zamestnania nedošlo, avšak jeho príjem v súčasnej dobe predstavuje sumu 4.103 eur mesačne netto, tento žije so svojou partnerkou v spoločnej domácnosti od roku 2020, ktorá je toho času na materskej dovolenke, pričom pred nástupom na materskú dovolenku bola zamestnaná s mesačným príjmom 1.100 eur. V neposlednom rade súd prihliadal aj na to, že obaja rodičia maloletej sú vlastníčkami viacerých

nehnutelností, pričom hodnota týchto nehnuteľností je vo väčšom rozsahu u otca maloletej, ktorý nemá žiadne pôžičky, je však spoluručiteľom úveru a súčasne podielovým spoluvlastníkom bungalovu v E., ktorý vlastní jeho partnerka v podiele 4/5, ktorý prenajímajú za 750 eur mesačne, avšak po odpočítaní poplatkov im zostane z nájomného 150 eur mesačne. Okrem toho má otec maloletej úspory vo výške cca 10.000 eur.

20.

V ďalšom odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpovedať na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolí. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. , ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.).

21.

Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

22.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP)

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).